

cepterede Veksler, der ere trukne i Udlandet. Under tidligere Forhandlinger her i Salen har det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) fremdraget det Forhold, at disse Veksler nu ere stempelfrie, medens de tidligere ere blevne stemplede, og gjort opmærksom paa, at det blev antaget, at dette skulde have medført en Mindreindtægt paa Stempeloven af omtrent 100,000 Kr. om Aaret. Jeg vil spørge den højtærede Finansminister, hvor meget det har paa sig, og om han vil medvirke til, at dette Forhold ændres.

Dernæst har jeg endnu et Spørgsmaal at rette til den højtærede Finansminister med Hensyn til Stempeloven. Jeg vil spørge, om den højtærede Finansminister har lagt Mærke til et Forhold over hele Landet, som jeg paa et snævrere Omraade har haft Lejlighed til at iagttage, nemlig at den Bestemmelse, som af dette høje Ting blev sat ind i Stempeloven, om, at det store Skødestempel skulde beregnes, ikke efter den Pris, den paagældende Ejendom blev solgt og købt til, men efter Ejendomsskyldvurderingen, medfører, at Skødestempelet ikke kommer til at give det forventede Udbytte. Der er i alt Fald Steder her i Landet, hvor Ejendomsskylden paa Grund af Landejendomspriserne stærke Stigning i de senere Aar gennemgaaende er sat $\frac{1}{3}$ eller saa under det Beløb, til hvilket de paagældende Ejendomme i Dag faktisk kunde sælges, hvilket viser sig bedst derved, at mange af Ejendommene blive solgte til en langt højere Pris end Ejendomsskyldvurderingen. Naar saa Stempelet skal beregnes efter Ejendomsskyldvurderingen, medfører det, at skønt det er sat op fra $\frac{2}{3}$ til 1 pCt., faar Staten ikke forøget Indtægt ved denne Stempelforhøjelse, idet den $\frac{1}{3}$ pCt., Staten skulde have, forsvinder ved, at Stempelet beregnes efter den lavere Ejendomsskyldvurdering i Stedet for efter hele Købesummen. Der er derfor, i alt Fald for Landejendommenes Vedkommende, her sket noget, som ikke blev taget i Betragtning, da Loven fik sin endelige Affattelse, og som gør, at Staten ikke faar den forventede Indtægt af Skødestempelet. Jeg har, som sagt, set det paa et snævrere Omraade her i Landet, og jeg vil spørge den højtærede Minister, om han har haft Lejlighed til at gøre Iagttagelser i saa Henseende for hele Landets Vedkommende.

Wulff: Jeg skal med Hensyn til Stempelfriheden for uaccepterede Veksler, der ere trukne i Udlandet, slutte mig til de Bemærkninger, der ere faldne fra for-

skellige Sider og nu sidst fra det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle), og henstille til den højtærede Minister, om det ikke lader sig gøre at træffe Forandringer i dette Forhold, som vistnok virker ret uheldigt for det danske Næringsliv.

Det eneste Punkt paa dette Budget, jeg i øvrigt skal opholde mig lidt ved, er Ændringsforslaget under Nr. 30 om Kultolden. Som foregaaende Talere have bemærket, har dette Spørgsmaal en reel og en formel Side. Jeg skal først holde mig til den reelle Side. Den højtærede Minister gjorde gældende, saa vidt jeg husker, da Finanslovsforslaget blev forelagt eller i alt Fald ved en Lejlighed for ikke længe siden, som et af sine Motiver til at fremsætte Forslaget om at bevare Kultolden, at man fra industriel Side havde sagt, at Kultolden havde intet at betyde eller ikke havde saa meget at betyde, at det vejede noget til. Deri har den højtærede Finansminister fuldstændig Ret. Men ikke desto mindre har han fuldstændig Uret i at anvende dette Faktum som Argument i denne Sag. Naar det, som den højtærede Minister nævnedes, blev sagt, blev det sagt overfor Ministerens Ræsonnement ved Toldlovens Vedtagelse: at de Nedsættelser i Toldbeskyttelsen, som han foreslog, skulde kompenseres ved Kultoldens Afskaffelse. Jeg var den Gang ikke Medlem af Tinget, men jeg deltog i de Debatter, der bleve førte udenfor Tinget, i Pressen, saa jeg føler mig som Part i Sagen og solidarisk med dem, som gjorde gældende, at i den Sammenhæng, jeg nævnedes, havde Kultoldens Afskaffelse ikke den Betydning, man tillagde den, for saadanne Industrier, som fabrikere et Produkt, hvorpaa der er anvendt en betydelig Mængde Arbejde — Tekstilfabrikker, Maskinfabrikker og en Mængde andre. Jeg har i denne Debat blandt andet gjort opmærksom paa, at for en stor københavnsk Maskinfabriks Vedkommende udgjorde den ikke nedsatte Kultold 300 Kr., medens Værdien af den Nedsættelse i Beskyttelsen, som Ministeren foreslog, og som er gennemført, andrager mange Tusinde Kroner. I den Sammenhæng blev det, som Ministeren nævnedes, gjort gældende, og i den Sammenhæng er det rigtigt. Men det er urigtigt af Ministeren at anvende dette Argument for Industrien i dens Helhed, thi man vil kun med Rette kunne anvende det overfor saadanne Industrier, som jeg her omtaler, og selv for de Industrier kunde han det for saa vidt ikke, som han har berøvet dem den Beskyttelse, de ønskede at beholde, og nu ogsaa vil fratage